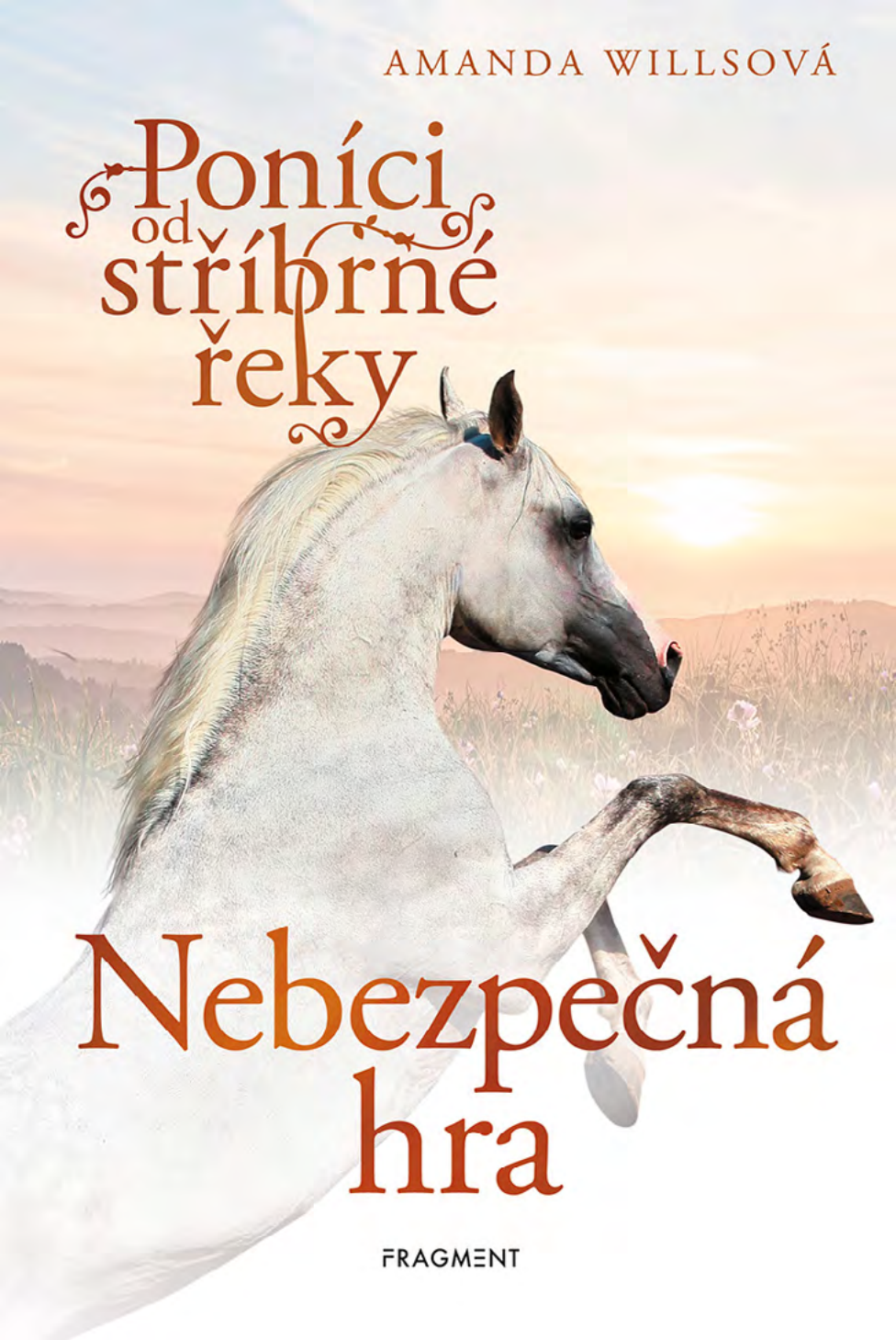

AMANDA WILLSOVÁ

Poníci od stříbrné řeky

A white horse is rearing up on its hind legs in a field of tall grass and wildflowers. The background shows a sunset with a bright sun low on the horizon, casting a warm orange glow over the scene. The horse's mane is flowing, and its front legs are tucked up in the air.

Nebezpečná hra

FRAGMENT

Poníci od stříbrné řeky

Nebezpečná hra

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amanda Willsová

Poníci od stříbrné řeky – Nebezpečná hra – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Poníci
od
stříbrné
řeky

Nebezpečná hra

Poníci
od
stříbrné
řeky

Nebezpečná hra

AMANDA WILLSOVÁ

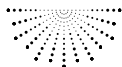
FRAGMENT

Věnováno památce Anny Sewellové, která se vždy zasazovala
o laskavost, porozumění a vlídné zacházení s koňmi,
ač sama už výsledky svého snažení neviděla.

Copyright © 2020 by Amanda Wills
Translation © Romana Neumanová, 2026
Cover photos © Yi Tam; mariait / Shutterstock.com

ISBN tištěné verze 978-80-253-7896-0
ISBN e-knihy 978-80-253-7898-4 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-253-7899-1 (1. zveřejnění, 2026) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-7900-4 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

KAPITOLA PRVNÍ

Poppy McKeeverová se vyhoupla do sedla, vklouzla nohama do třmenů a utáhla Nebovi podbřišník. Connemarský pony netrpělivě pohazoval hlavou a začal ustupovat do strany.

„Hou,“ zamumlala Poppy a přejela mu rukou po krku. „Red ti nikam neuteče.“

Zahlédla nevlastní maminku, jak klečí v zeleninové zahrádce a sází řádku vytáhlých sazeniček pórku. „Tak já jedu,“ zavolala na ni Poppy. „Do oběda jsem zpátky.“

Caroline mávla lopatkou a vyslala tak do vzduchu spršku hlíny. Poppy obrátila ponyho k brance vedoucí na vřesoviště a pobídla ho do klusu. S úhledně nastraženými ušima zamířil Neb po cestě k domu, kde bydlela Poppyina nejlepší kamarádka.

Scarlett ani jejího poníka nebylo nikde vidět, a tak Poppy vjela na farmu brankou. Meg, Scarlettina border kolie, zaštekala na pozdrav, načež její majitelka vykroukla nad dvířky Redova boxu.

„Promiň,“ zakřičela. „Hned to bude, jen ho ustrojím.“

Poppy seskočila z Neba a vedla ho přes dvůr. Red zařehotal a poníci se dotkli nosy. Když Scarlett vyšla ze stáje, měla své zrzavé kudrny celé zacuchané a na tváři šmouhu od hlíny.

„Tys už dnes ráno trénovala?“ zeptala se Poppy.

„Ne. Jen jsem chtěla Reda rychle opláchnout, abych mohla udělat pár fotek.“

„K čemu?“

„Na svůj instagramový účet.“

„Ty jsi tím úplně posedlá.“

Scarlett pokrčila rameny. „Když mám být influencerka, musím tomu věnovat trochu času a úsilí.“

Poppy zvedla obočí. „Ty jsi teď influencerka?“

„Jo, je to tak. Mám už víc než tisíc sledujících, ale potřebuju ještě aspoň jednou tolik.“

„Proč?“ Poppy bavilo sjíždět příspěvky slavných jezdců, jen když neměla nic lepšího na práci, takže Scarlettinu novou posedlost Instagramem nechápala.

„Protože chci propagovat značky a získat tak zadarmo spoustu věcí pro Reda i sebe. Jedna holka, kterou sleduju, si díky tomu už několik měsíců nemusela nic koupit. Firmy ji doslova zasypávají kvalitním jezdeckým vybavením.“

„Zase tak doslova ne,“ opravila ji Poppy. „A udělat dobrý fotky zabere spoustu času. Předpokládám, že se kvůli tomu budeš na vyjíždce každých pět minut zastavovat, abys něco vyfotila. Pokud tedy vůbec vyrazíme,“ dodala sarkasticky, když Scarlett vytáhla mobil a udělala momentku Reda, jak ožušlává Nebovi kšticí.

„Budeš koukat, až mi zástupci značky LeMieux zaklepu na dveře a nabídnou mi horu nových pokrývek a podsedlových deček jen za to, že dávám na net fotky Reda, jak je nosí.“

„Myslím, že takhle jednoduché to není, Scar.“

„Kam pojedeme?“ zeptala se Scarlett a ignorovala její poznámku.

„Neb má spoustu energie, takže mu prospěje, když se trochu proběhne.“ Poppy Neba něžně zatahala za ucho. „Co takhle vyjet si

ke Claydonu? Ta nádherná travnatá cesta mezi poli s kukuřicí je jako stvořená pro trysek.“

„Jen pokud nenarazíme na slečinku Canningovou,“ podotkla Scarlett, stáhla třmeny a nasadila si helmu.

Poppy odvedla Neba k nasedacímu bloku a zase se vytáhla do sedla. „Máš snad na mysli *Georgiejezdínakoni*?“

„Cože?“

„To je název Georgiina nového instagramového účtu. Nedávno to na mě vyskočilo, když jsem projížděla příspěvky. Zdá se, že nejsi jediná, kdo se chce stát influencerkou na sociálních sítích.“

Scarlett něco zabručela. Poppy natočila hlavu, ale zachytila jen slova „prospěcháčka“ a „namyšlená“.

Její kamarádka pokračovala v mumlání, zatímco obkroužily úpatí malé skály a dojely ke staré železniční trati vedoucí ke Claydonu, rozsáhlé usedlosti, kterou Georgiini rodiče koupili před deseti lety za tučnou výhru v loterii.

„Georgie se má, s tím svým osobním instruktorem a nejlepším parkurovým poníkem v jihozápadní Anglii,“ zahartusila Scarlett.

„Nájemní stáj teď vede Angela, a rodiče koupili Georgii Barleyho dřív, než se jim podařilo všechno utratit. Podle toho, co Georgie říkala, jsou teď úplně na mizině,“ podotkla Poppy.

Scarlett si odfrkla. „To těžko. Pořád přece bydlí v tom ohromném baráku s krytou jízdárnou, koňským trenažérem a soláriem. Zatímco my...“

„Co my?“

„Ale nic.“ Kousla se do rtu a zahleděla se k obzoru.

Poppy se otočila v sedle, aby se na ni podívala. „Co se děje, Scar?“

Chvilí mlčela a pohrávala si s pramenem Redovy hřívy. „Včera večer jsem zaslechla, jak si naši povídají. Mají starost o peníze. Je

takové sucho, že jarní ječmen nevzešel, a navíc ani neroste tráva, takže musíme pro dobytek kupovat siláž. A jako by toho nebylo málo, výkupní ceny za hovězí maso jsou strašně nízké. Všechno, co si vydělám, dám za podkováře a krmení pro Reda, ale už mi nezbyde nic, abych mu koupila něco hezkého. Nebo sobě, když už jsme u toho.“

Poppy věděla, že má štěstí – tatínek a Caroline platili výdaje za Neba, a tak peníze, které dostávala k narozeninám nebo k Vánocům, spořila na věci, které si chtěla koupit.

Najednou to všechno dávalo smysl. „Proto teď tak blázníš s tím Instagramem?“

Scarlett pokývala hlavou. „Školní soutěž ve skákání začíná už v příštím pololetí a my se s tímhle vybavením nemůžeme zúčastnit.“ Vytáhla uvolněnou nit z Redovy seprané modré podsedlové dečky a celý kus lemu jí zůstal v ruce. „Všechno, co máme, je ze třetí ruky a na odpis. Nemůžu ale říct našim, aby mi koupili pěknou novou dečku, když mají co dělat, aby uživilí dobytek.“

„Zapomněla jsem, že se blíží první kolo soutěže,“ řekla Poppy, která se do týmu nedostala. „Půjčím ti svou bílou dečku, jestli chceš. Redovi bude slušet. A půjčím ti taky soutěžní sako.“

Scarlett se na ni nepatrně usmála. „To je od tebe hezké, ale pro jednu bych chtěla mít vlastní pěkné věci, chápeš? Proto potřebuju další sledující. Když mi firmy poskytnou vybavení zdarma, nebudu muset říkat našim.“

Dojely k široké, travnaté cestě a posunuly si v rukou otěže, aby mohli nacválat. Vítr zbarvil Poppy tváře do růžova a čechral hřívu Nebovi, který držel krok s Redem. Scarlett vedle ní držela otěže v jedné ruce a druhou šátrala v kapse u bundy.

„Všechno v pohodě?“ zavolala na ni Poppy.

„Jo.“ Scarlett vytáhla mobil, přestala dávat pozor a jednou rukou začala něco zuřivě mačkat na displeji. „Jen natočím krátké video, jak jedeme tryskem.“

„Myslíš, že je to dobrý nápad?“

„Ty se furt něčeho bojíš. Všechno bude v pořádku. Hlavně klid,“ řekla Scarlett.

Poppy mírně zakroutila hlavou a sevřela otěže. Když Scarlett riskuje trysk s otěžemi v jedné ruce, možná by bylo dobré trochu zpomalit.

„Nic neříkej. Točím... teď!“ Scarlett překříčila dusot koňských kopyt a skučení větru.

Red si uvědomil, že jeho velitelka je myšlenkami jinde, takže natáhl krk a zrychlil tempo, až se mu kaštanové nohy jen míhaly. Neb, který nechtěl zůstat pozadu, vyrazil vpřed.

Tak a s opatrností je amen, pomyslela si Poppy a postavila se pevněji do třmenů.

Scarlett držela otěže v jedné ruce a v druhé mobil, kterým mířila z Neba na Reda a zase zpátky. Jako zkušená jezdkyň jela uvolněně a ve tváři jí zářil úsměv od ucha k uchu. Od chvíle, kdy se ráno setkaly, teď vypadala nejšťastněji.

Jen klid, říkala jí Scarlett. *Ty se furt něčeho bojíš*. Byla to pravda. Poppy byla vždycky opatrná. Možná to bylo tím, že její maminka zemřela, když jí byly čtyři roky. Věděla, jak rychle a krutě může osud zasáhnout.

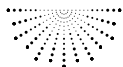
Jak cválaly k horizontu, Poppy se rozhodla, že si přestane dělat starosti. Jestli chce být Scarlett influencerkou, přece jí to nebude vymlouvat. Jednou z věcí, které měla na své kamarádce ráda, bylo právě to, že se nikdy nebránila novým zážitkům. Na rozdíl od Poppy, která ve všem viděla nějaký háček.

Ale teď o jarních prázdninách hodí Poppy všechny starosti za hlavu. Bude otevřená všemu novému a vstřícná k příležitostem, které přijdou. Bude méně sama sebou a víc jako Scarlett.

V tu chvíli z kukuřičného pole, které měly po pravé ruce, vyrazil bažant a hlučně zamával červenohnědými křídly. Jeho poplašné volání přehlušilo zvuk dunících kopyt jako klakson.

V ten okamžik se seběhlo několik věcí. Red polekaně zvedl hlavu a uskočil vlevo, čímž se málem srazil s Nebem. Poppy se chytila hřívy svého poníka a přitáhla otěže. Scarlett, která ještě pořád cválala s otěžemi v jedné ruce, vykřikla, mobil jí vyletěl do vzduchu a s křupnutím přistál v trávě. Red, jenž si koutkem oka všiml letícího mobilu, se zase splášil, vymrštil se jako na rodeu a vyhodil Scarlett ze sedla. Ta se na vteřinu ocitla ve vzduchu, zaječela a skutálela se na zem.

KAPITOLA DRUHÁ

Redovi se blýskalo bělmo v očích a měl rozšířené nozdry, zatímco prchal tryskem pryč. S každým cvalovým skokem ho třmeny tloukly do slabin, což ještě zvyšovalo jeho panickou hrůzu. Poppy pobídla Neba směrem k ryzákovi. Když se k němu přiblížili, natáhla ruku, kam až to šlo.

„Klid, chlapče,“ snažila se ho ukonejšit, zatímco sahala po jeho otěžích. Strihl uchem dozadu a zpomalil.

„Tak je šikovný, jen klid.“ Poppy měla prsty jen několik centimetrů od jeho otěží. Naklonila se dopředu a snažila se je zachytit, ale chňapla do prázdna. Znovu to zkusila a zase vedle. Rychle se blížili k úbočí kopce. Pak už bylo jen jedno kukuřičné pole a za ním silnice vedoucí k usedlosti Claydon Manor, a pokud ho do té doby nechytí...

Narovnala se v ramenou, zhluboka se nadechla a postavila se ve třmenech. Sáhla znovu po otěžích a vydechla úlevou, když sevřela prsty kolem ohlazené kůže. Pevně otěž uchopila a zamumlala: „A mám tě.“ Red udělal ještě několik cvalových skoků a pak přešel do klusu. „Tak a teď *krok*.“ To slovo protáhla, aby bylo v souladu s pomalým tempem. Red znovu zastríhal ušima dozadu a zpomalil

do kroku. Poppy zavřela oči a nasála do plic vzduch, aby zklidnila své bušící srdce.

Seskočila a prohlédla oba poníky. Krky jim ztmavly potem a boky se jim zvedaly, jinak se ale zdáli být v pořádku. Vydala se zpátky po cestě a napůl očekávala, že k nim do kopce poběží Scarlett, ale nikdo se neobjevil. Dokonce i bažant byl už dávno pryč.

„Scarlett!“ zakřičela, ale nikdo se neozýval. S narůstajícím neklidem odváděla poníky zpátky dolů z kopce.

Našla Scarlett, jak sedí na cestě, kousek od místa, kde vyletěl bažant. Objímala si kolena a sténala.

„Není ti nic?“

Scarlett zvedla slzami zmáčenou tvář a zavrtěla hlavou. „Mám ho rozbitý.“

„Ale ne!“ Poppy si obtočila otěže obou poníků kolem ruky a sáhla pro mobil. „Zavolám záchranku. Udělala sis něco s kolenem?“

Scarlett si rukama otírala tvář. „Cože?“

„Máš něco s kolenem?“

Scarlett se zachmuřila. „To ne, ale telefon je napadrtý. Rozbila jsem displej. Podívej se.“ Ukázala jí ho. Po displeji se táhla pavučina prasklého skla.

„A tobě nic není?“ zeptala se Poppy.

Scarlett vyskočila na nohy. „Ne, jsem v pořádku.“

Poppy jí podala Redovy otěže. „A Red je taky v pohodě. To je nejdůležitější, ne?“

„Ani ne. Nemám peníze na nový mobil a tenhle nebyl pojištěný. Bez telefonu nemůžu dělat příspěvky na Instagram a bez toho

nemůžu propagovat značky. A pokud nemůžu propagovat značky, nebudu mít pro Reda nové věci.“ Úkosem pohlédla na poníka, který stál klidně, jako by se nechumelilo. „Ne že by sis něco zasloužil, když jsi mě takhle vypekł, ty přišero.“

„Půjčím ti peníze, aby sis ho nechala opravit,“ nabídla se Poppy.

Scarlett se chabě usmála. „To bych ti musela dva roky splácet padesát pencí týdně.“

Poppy se zahihňala, ale pak zvažněla. „Mně by to nevadilo.“

„Já vím.“ Scarlett vzdychla, rozbitý mobil schovala do kapsy na zip a vytáhla se do sedla. „Já bych si ty peníze ale radši vydělala.“

Vracely se zpátky po cestě, tentokrát v kroku, přestože bažant už byl dávno pryč. Aby rozptýlila Scarlettiny myšlenky na mobil, začala se jí Poppy vyptávat na poslední trénink školního skokového týmu.

„Paní Jacksonová postavila dráhu, kde bylo několik děsivých výplní a dva dvojskoky. Red skákal jako o život. Paní Jacksonová chce, abychom startovali první a všechny tím vyděsili.“ Scarlett se zakřenila. „Princezna Georgie z toho nebyla zrovna *nadšená*, to si umíš představit.“

„To se vsadím.“ Poppy natočila hlavu. Údolím se rozlehl vzdálený rachot. „To je auto?“

„Spíš nákladák. Pojď, uhneme na cestu princezny Georgie a necháme ho projet. Nechci, aby se Red zase vyplašil.“

Odklusaly k okázalým tepaným vratům usedlosti Claydon Manor a čekaly. V zatáčce se objevil obrovský kamion a zastavil. Řidič pustil varovná světla a stáhl okénko.

„To je v pořádku,“ zavolala Poppy a mávla na něj, ať jede dál. „Poníci jsou na provoz zvyklí.“

Muž seskočil z kabiny, obešel předeek auta a poškrabal se na hlavě. „Hledáme Claydon Manor.“

„Pak jste ho našli,“ řekla Scarlett a ukázala na břidlicovou tabulku vsazenou do kamenné zdi. „Tamhle zazvoňte. Musíte zmáčknout to tlačítko s telefonem,“ dodala.

Řidič kývl, že děkuje, než však stačil dojít ke zvonku, elektronicky řízená brána se začala otvírat. Zamračil se.

„Mají kamerový systém,“ řekla Poppy a ukázala na malou kameru umístěnou na sloupku. „Zdá se, že vás očekávají.“

„Zdá se,“ souhlasil muž a vrátil se do kabiny vozu. Dívky ustoupily se svými poníky z cesty a nákladák se prohnal kolem nich. Byl třešňově červený s velkým bílým logem na boku, které znázorňovalo videokameru.

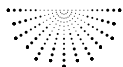
„See Red, video produkce,“ přečetla Poppy.

Neb přešlapoval na místě, než dovnitř vjely tři další, úplně stejné kamiony. Zrovna když si Poppy myslela, že už je to všechno, zabočily na cestu dva černé nákladní vozy. Měly jiné logo – dvě spletená písmena K a pod nimi nápis „Rozdíl mezi obyčejným a neobyčejným“.

„Hele, ty poslední dva byly koňské přepravníky, ne?“ řekla Scarlett a mohla si vykroutit krk, aby lépe viděla.

„Vypadaly tak,“ souhlasila Poppy. „Ale co je produkce See Red zač a co vůbec dělá v Claydon Manor?“

KAPITOLA TŘETÍ

Poppy a Scarlett se dívaly, jak malý konvoj nákladních vozů zajíždí po široké cestě k hlavnímu vchodu krásného domu Canningových.

Když se posunuly vpravo a zmizely za zadní částí domu, Poppy si rozeprala kapsu.

„Pošlu Georgii textovku a zeptám se, co se u nich děje.“

Scarlett obrátila Reda. „To ne, nedopřávej její královské milosti to potěšení, že nás to zajímá.“

„Její královská milost? To tě napadlo teď? Vím, že vy dvě nikdy nebudete nejlepší kamarádky, ale bylo by hezké, kdyby sis občas to nepřátelství odpustila, zvlášť když jste obě ve školním skokovém týmu,“ řekla Poppy. „Jak se na to tváří paní Jacksonová, když se pořád špičkuje?“

„Na poslední hodině nám řekla, že máme zakopat válečnou sekeru,“ přiznala Scarlett. „Nejlépe tak, abychom si při tom neublížily.“

Poppy potlačila zahihňání.

„Když ona je tak nesnesitelně samolibá a povýšená, a já nevím, prostě mi leze na nervy.“

„Protože jí to dovolíš,“ odpověděla Poppy. „Takže nechceš vědět, co dělá video produkce See Red u Canningových?“

Scarlett zvedla nos. „Je mi to naprosto šumafuk.“

Poppy ale zvědavá byla, a když se vrátily domů a vypustila Neba do výběhu, který sdílel s oslíky Chesterem a Jenny, vzala si do pokoje notebook a začala hledat informace.

„Video produkce See Red je cenami ověřená, nezávislá televizní a filmová produkční společnost se sídlem v Londýně, která se specializuje na rodinné oslavy,“ sdělila Žvanilovi, který spal stočený do klubíčka v nohách její postele. „Při výrobě hraných filmů a televizních seriálů pracují s nejlepšími talenty v oboru.“

Do pokoje vpadl Poppyin bráška Charlie. „Samomluva je první příznak šílenství,“ oznámil jí.

„Díky za postřeh, ale mluvila jsem se Žvanilem, když už to musíš vědět.“

„Rozmlouvání s kočkou je druhý... no vlastně, mluvit s kočkami je v pohodě. Já to dělám pořád.“ Zakřenil se, polechtal Žvanila pod bradičkou a přisedl si k Poppy. „A cos mu říkala?“

„Dneska ráno jsme viděly strašnou spoustu nákladňáků, jak zajíždějí do Claydon Manor. Víš, tam, kde bydlí Georgie Canningová. Byly ze společnosti, která se jmenuje See Red. Tak jsem si o nich chtěla něco zjistit. A víš, co dělají?“

„Ne, ale tuším, že mi to prozradíš.“

„Televizní pořady,“ oznámila mu Poppy vítězoslavně.

„To je super. Myslíš, že natáčejí pořad o Georgii?“

„To asi ne. Zajímalo by mě, proč tam vlastně jsou.“

„Tak se jí zeptej, až ji zítra uvidíš ve škole.“

Poppy zavřela notebook a položila ho na noční stolek.
„To udělám.“

Druhý den ráno Scarlett celou cestu do školy přemýšlela, jak si vydělat nějaké peníze navíc.

„Barney mi nabídl další hodiny v obchodě, ale nový displej bude stát padesát liber. Potrvá věčnost, než to našetrím.“

„A co hlídání dětí? Dej si do výlohy inzerát,“ navrhla Poppy.

„Hm, to by možná šlo.“

„Nebo se zeptej Belly, jestli nepotřebuje pomoc při čištění stájí v Redhallu.“

„To bych mohla.“

„Dá se ten tvůj telefon vůbec používat?“

„Tak trochu. Alex měl náhradní ochrannou folii, tak jsem si ji tam nalepila. Jenže selfička přes rozbité sklo nevypadají moc profesionálně. Naprostá hrůza.“

Autobus zajel do zastávky u školy a dívky vystoupily. Když přecházely silnici, Poppy si kousek před nimi všimla Georgie Canninové a její nerozlučné kamarádky Fiony Cavanagh-Smythové, jak procházejí školní branou.

„Hej, Georgie“ zavolala Poppy. „Počkej chvíli.“

Dívka se zastavila, Poppy popadla Scarlett za ruku a odtáhla ji s sebou.

„Ale ale, Poppy McKeeverová a její pobočník Scarlett Chapmanová.“ Georgie upřeně hleděla na Scarlett. „Co se stalo? Kousla jsi do citrónu?“

Scarlett se zachmuřila a už se chystala něco odseknout, když promluvila Poppy.

„Včera jsme jely kolem vašeho domu a viděly jsme přijíždět auta filmové produkční společnosti. Co tam dělají?“

Georgie ohrnula ret. „Co je ti do toho?“

„Nic. Jen jsme o tom tak přemýšlely, vid', Scar?“

„Jo, říkaly jsme si, že asi budou natáčet další sérii té reality show o problémové mládeži.“

Georgie upřela své ledově modré oči na Scarlett. „Moc vtipné. Vlastně se divím, že jste o tom ještě neslyšely. Budou tady na lokaci několik týdnů.“

Scarlett otevřela pusu. „Chceš říct, že tady budou přes velikonocní prázdniny natáčet?“

„Jo, to u filmu znamená být na lokaci.“

„A co budou natáčet?“ zeptala se Poppy.

Georgie si odhrnula vlasy z čela. „Remake *Černého krasavce*. Manažer přes lokace našel náš dům ve starém vydání časopisu *Venkovský život* a řekl si, že by byl dokonalý jako Birtwick Park. To je dům postavy statkáře Gordona,“ dodala a úkosem pohlédla na Scarlett.

Tě se po krku rozlil ruměnec. „Já jsem to četla.“

„Tak proto přivezli dva přepravníky,“ odušila Poppy.

„Budou u nás mít během natáčení ustájené koně. Mají i vlastní trenérku a jezdeckého kaskadéra. A Fiona a já budeme v komparzu. Zaplatí nám padesát liber denně.“

„Padesát liber, a ještě budete v televizi?“ Scarlett vykulila oči.

Na okamžik Georgie zapomněla na svůj nadutý výraz a usmála se. „To je dobrý, ne? Hledají i další komparz do venkovské scény, kterou budou točit teď o víkendu, takže zítra můžete přijít a zeptat se, jestli by o vás měli zájem.“

